

Szerkesztői és kiadó iroda:

NYIREGYHÁZÁN.

Széna-tér 121-ik szám alatti házban.

Bérmentetlen levelek el nem fogadtatnak.

Nyilt tér alatt 30 kr. bélyegdíjon kívül minden négyezer hasábotzot garmond-sorért 25 kr. o. é. fizetendő.

NYIR.

SZABOLCSMEGYE ÉS A HAJDU-KERÜLET KÖZLÖNYE.

Külföldre nézve kiadó-hivatalunk számára hirdetményeket elfogad: Zeisler M. Pesten.

Előfizetési díj:

A kiadó-hivatalban egy évre 5 fr. 50 kr.

Házhoz vagy postán

Félévre

Évnyegyedre

Hirdetések díja: minden sor egyszeri írtatásért 10 szobor-
rínél 4 kr. Betegesen 10 kr.

Egyházi élet.

(Nyiregyháza, július 19.)

A nyiregyházi ág. ev. egyház mai napon tartott gyűlésében két nevezetes határozatot hozott; az egyikben önálló orgonistai és énekvezéri állomás szervezését fogadta el, melyre Nagy Lajos tanítóját választá meg, mint e részben különösen képesített szaktérfit, miáltal azon három belső tanító, ki eddig felváltva a templomban és temetéseken is szolgált, ezen tisztétől felmentetvén, egészen iskolája és az ifjuság nevelésének adatot álltal; Nagy Lajos ur helyét pedig, eddigi fizetése meghagyásával, érdeműs tanítója Nagy Sámuel ur által töltvén be, azt ez úton mintegy félnyugalomba helyezé; ennek helyére végtére, a felső polgári, egyszersmind gymnasiumi előkészítő osztály számára egy 350 frtos segéddel, csőd útján új választást irt ki.

A másik határozat szerint az egyház, következő határozati javaslatot hozott, képviselői által, indítványba, a f. év és hó 29-én Iglón tartandó egyházkerületi gyűlésen.

Határozati javaslat.

„A mult 1867-ik évi egyházkerületi gyűlési jegyzőkönyv 15-ik, a vallás-ügyet tárgyazó pontjánál, törént indítvány folytán:

Tekintetbe véve, hogy a kultusz-miniszter ur, az 1848. XX. t. czikk érdekében hozzá intézett interpellációra, a képviselői tábla előtt odanyilatkozott, miszerint nincsen azon helyzetben, hogy a különböző hitfelekezetek egyenjogúságának életbeléptetése, és így a fentebbi törvényezikk gyakorlati érvényesítése tárgyában, már az országgyűlés jelen időszaka alatt, törvényjavaslatot tehessen a ház asztalára, mely az intraconfessionális sírlódásokat megszüntetné.

Tekintetbe véve, — hogy azon vallási sérelmek, — melyek ezen gyűlést tavall arra határozzák, hogy következő taval az egyetemes gyűlésen ez ügyet sürgetve, egyuttal maga is sürgető feliratot közvetlenül intézzen az országgyűlési képviselőházhoz, azóta ismét számos ujjakkal tetéztettek.

Tekintetbe véve, hogy ily körülmények között, a magyarhoni protestáns egyháznak, alig lehetne más feladata, mint magát, önmaga iránti kötelességénél és jogánál fogva, gyakorlati téren is, tetleg belehelyezni az 1848. XX. t. cz. birtokába, és azt mennyire lehet — az intraconfessionális téren legalább — nem csak elvben fenntartani, hanem életben is érvényesíteni.

Határozatlik:

1) az egyetemes gyűlésre menendő képviselőink, ezen főhatóságot,

kerületünk nevében és tavali 15. számú határozatunk értelmében ujra is hívják fel, e tekintetbeni sürgős intézkedésre; — mi ha a jelen országgyűlési időszak alatt eredményhez nem vezetne, akkor

2) az egyetemes gyűlés által, most akkorra, határozatilag mondassék ki, hogy ez esetben, az 1848. XX. t. cz. 2. §. által biztosított „e hazában törvényesen bevett minden vallásfelekezetekre nézve, különbség nélkül megállapított tökéletes egyenlőség és viszonzosság“ elvénél, s azon t. czikk adta jognál fogva, a magyarhoni ág. ev. összes papság, az egyetemes gyűlés garantiája mellett felhatalmaztatik:

a) hogy az 1869-ik évi január 1. napjától kezdve, az 1791. 26. t. czikk 15. §-át, a gyermekek nevelése tekintetében akként alkalmazza, hogy vegyes házasságokban a protestáns apát valamennyi gyermek kövesse, a protestáns anyát pedig leánygyermekéi, s így a kath. egyházzal e téren teljes viszonzosság és jogegyenlőség álljon be;

b) ha vegyes házasságok mellett azoknak protestáns lelkész előtt, az 1843/4. III. t. cz. 2. §-sa alapjáni megkötés kívánása esetében, a r. k. lelkész akár a hirdetési bizonyítványt, akár magát a hirdetést is megtagadná; az evang. lelkész az esketést, hirdetési bizonyítvány nélkül is, a polgári hatóságnak teendő bejelentés

mellett — a r. k. lelkész felelősségére — megtehesse;

c) a r. kath. egyházból, az evang. egyházba való áttérést szabályozó 1843/4. III. törvényezikk 2-ik §-sa kötelezése alól, az 1848. XX. t. czikk 2-ik §-sa a protestáns lelkészt felmentvén, ez felhatalmaztatik, hogy az áttérésre jelentkező rom. katolikuskokat, az említett törvényezikk formái mellőzésével, a protestáns egyházba ép úgy vegye fel, mint az jelenleg a római katolikus lelkészeknél gyakorlatban van;

d) az 1791. 26. t. cz. 6-ik §-ának e szavai: „nisi Evangelici, opera dictorum parochorum sponte usi fuerint“ megengedvén, hogy a r. kath. lelkészek, evangélikusoknál is végezhessenek vallási functiókat, ha arra az evangélikus felek által önkint felhivatnak: az 1848. XX. t. cz. 2. §. által biztosított tökéletes egyenlőség és viszonzosság elvénél fogva, evang. lelkészeink felhatalmaztatnak, evang. rom. kath. személyeknél — felhívás esetében — viszont ők is papiszolgálatokat tehessenek.“

Közi Bartholomaeidesz János
lelkész és főesperes.

Közvizsgai értesítés.

A nyiregyházi r. k. főelemi négy osztályu fi- s külön osztályu leánytanodában július 27-én s következő

TÁRCZA.

A varsói menekültek.

Történeti beszély
Gyöngyösy Sámuel-től.
(Folytatás.)

XV.

Midőn Wladiszláv és Arthur mint azonnal gondolhattuk, a Babilas és Febronia utasításuk folytán a cserkesz ifjak által megszabadítottván, az ismeretlen vidék sivatagjain eltiútek: azon pontra jutottunk, midőn történetünk főszereplőit elvesztettük szemünk elől, s hogy őket újból feltalálhassuk, el kell hagynunk e sivár, zordon vidékeket, a szolgaság és emberietlen üldözések hazáját, átrepülünk a száz meg száz mérföldnyi tért, melyet már eddig keresztül utazánk, s oda sietni, hol még szabadság uralkodik, s egy hős nemzet kezében fegyverrel küzd dicsőséges harcokat.

A szabadság ezen hazája Magyarország! Midőn átlépjük határait, a komor tél már rég elmult, dörvívragákat elhullatták a lombtalan fák s az élet bájoló zöld mezébe öltöztek; derült ég ragyogott a föld felett, melyet szabadságért elhullott hősök vére öntözött; már a meleg nyár forró sugarai érlelék a vetéseket s míg a harcosok fegyverrel kezökben állottak ki a gyilkos csaták öldöklő tüzeit: a honnarradottak az aratásra készítgeték sarlóikat!

1849 június havában Európa forradalmi már lecsendesült, vagy végső vonaglással kiüldöztek még csupán; a francia királyság romjaira épített köztársaság elnöke saját alapítandó dynastiája érdekében megcsalta a reményeket, s hideg közönyével megbuktatta a szabadságot; még a tengerek királynéja Velence daczolt csupán; fegyverrel kézben már csak Magyarországot vívta az egyenetlen harcok legdicsőségesbikét s diadalmas fegyverrel irta történelmének legfényesebb lapjait. A hatvani, tápió-bioskei, isaszegi, váci, nagysarlói győzelmek dicsőségéről beszélt egész Európa. — E győzelmek után a nemzet lelkesedése határtalan lesz, elnémul a pártok szava, elkábult az örömmittas nemzet, s e kábultságából születik a függetlenségi nyilatkozat; a győzelmes honvédek előtt fut az ellenség, és Buda vára véres küzdelem után kaput tár édes fiainak! Mindenütt győzelem, mindenütt dicsőség!

De nekünk ha történetünk folyamán tovább akarunk haladni, félre kell vonulnunk a dicsőséges harcok főszínhelyeitől, melőzünk a nagyobb eseményeket s oda meunünk felső Magyarországra, hol nem harsog a harci trombita nem száguldának nyertő menek, nem csattognak öldöklő fegyverek.

Itt találjuk fel Túrócmezge egyik mezővárosában Szent-Mártonban, mely a megye székhelye, egy csinos kisdud lakban a menekült grófnókat, a kiket már fél év óta nem láttunk. Ide vonultak ők részint azért, mert komorájuk a szelid Jozefina szülőföldje volt; részint azért hogy a harcok véres küzdhelyeitől távol legyenek.

Jóllehet minden előintézkedéseket megtettek arra nézve, hogy ha férjeik megérkeznek, a hadparancsnokságtól azonnal megtudhassák azoknak szabadulásiukat: még mind ez ideig nem jutott hozzájuk semmi megnyugtató hír. A kínzó bizonytalanság csak nevelte hontalan-ságuk fájdalmait. A büszke Hedvig egy lilomhoz hasonlított, mely megtört szárán sárgulni kezd; Adelt úgyba fektette a nem szüno fájdalom, mely életvirágának mindennap egy-egy levelét tépte szét; a virág levelei már nemsokára mind le lesznek szakgatva, a hervadt kórót majd eltakarja fátyolával a sir tele.

Nem kis mértékben tetézte a grófnók aggodalmait anyagi helyzetök is. — A magokkal elhozott pénz már elfogyott s legbecesebb családi ékszereiktől egyenkint kellett megválni. Mi fog történni, ha az utolsó darabot is el kell adniok? Ilyenkor a hű Jozefina biztatta őket, kérvén, hogy ne aggódjanak, ő majd dolgozni fog érettök, s keresményéből gondoskodand róluk, míg Isten elküldi szabadító angyalát!

De a Jozefina nemeskeblű biztatásai nem voltak képesek megadni a bánatos lelkék kívánt nyugodalmát; Adelt hervadt beteggyáiban, Hedviget leverte a lelki vád, miszerint mind e nyomornak egyedüli oka ő; erejét kimerítették a testvére ágyánál átvirasztott éjszakák s hogy még össze nem roskadt, azt csak azon kisdednek köszönheté, a kis Wladiszlávnak, kinek néhány hét előtt adott életet. E gyermek volt egyedüli vigasza, reménye, egyetlen boldogsága s ha emlőin elaltatá, gyakran merült el az alvó angyal szemléletében, s ha atyja nemes vonásait felfedezte gyermekén: egy pillanatra elfeledte minden szenvedéseit.

Az Adelt kórállapota naponkint kétségbe-

ejtőbb lett; az orvos aggodva vizsgálta betegét s a közeli örülés előjeleit észlelgetvén, határozottan nyilatkozta Hedvig előtt, hogy ha ezen csüggedt lelket valami véletlen öröm fel nem villanyozza s a hamvadó életszíkákat fel nem éleszti, néhány nap mulva beáll előbb a lélek halála s utána nemsokára a test is összeroskadand.

Szegény szenedő Adel, ébren és lázas álmaiban folytonosan Arthurral foglalkoztat, most vépadon látta azt, majd Szibéria önbányáiban megfagyott tagokkal, s az ily látások alkalmával iszonyúan szenedett. Nem csoda, hiszen Arthur volt lelkének egyetlen gondolata, szívének egyetlen érzete.

Sokszor voltak Adelnak nyugodtabb percei, s ezeket Hedvig rendszeren vizsgálatására szokta felhasználni, pedig már maga is rég megszűnt reményleni.

„Kedves testvérem! légy nyugodt — szokta neki ilyenkor mondani — e hosszas fájdalom megöl; mért vesztéd el reményedet, hisz ők bizonyosan megjönnek, meglehet, már Magyarországon is vannak, de még nem találhattak fel: bizzunk a jó Babilas ígérétében, e nemes szív el fog követni minden áldozatot, de nem mondá-e, miszerint meglehet, hogy az ő megszabadítások csak hónapok mulva lesz eszközölhető? Várjunk nyugodtan édesem!“

„Várni, és mindig csak várni? — szokta válaszolni Adel. — Várni addig, míg a szív meg nem szakad! Mondd a virágnak, midőn a meleg napfény elhagyá s az ősz fagyasztó derétől fonyadozni kezd, mondj neki, hogy várjon tavaszig, akkor eljö ismét az életet napsugár s életét visszandandja! Várni ő szegényke, de mit tehet róla, ha gyenge alkata ki nem bírja a fagyos telet viharával állani s várakozásában elhervadván, eltemeti a fergeteg: és midőn eljö a szép tavasz meleg sugarával, a hervadt kórót életre nem költethi. Hiszem, hogy majdan eljö az én Arthurom is, de e tavasz sugarai, az ő szép szeméi, ha még soká késik — csak sirom porai felett fognak ragyogni a bánat könyveiben! Oh én soha, soha nem látom őt!“

Ilyenkor rendszeren keservesen sirva szokta magát vánkossai közzé temetni, vele sirt Hedvig is, nem tudott többé mit szólni, mert látta, hogy testvérenek igazsága van.

Most, midőn feltaláltuk őket e rövid párbeszéd után Adel elszunyadt, a kis lak csendes volt, s csak a beteg nehéz lélekzése s az ápoló hű testvér sohajai zavarták meg a néma-

ságot. De im Adel hirtelen felriad, kipirult arcczal felül ágyában, hálóöltönyeit rendezi magán s szokatlan erővel sikolt fel, a Hedvig kezeit erősen megszorítván:

„Hedvig! ők jönnek, igen igen, lelkem látja őket, ők itt vannak közel hozzánk, erre tartanak. Oh Istenem, adj erőt, elbírni ez örömet!“

Mig a kitörő öröm e szavait hallatá Adel, szokatlan zaj hallatszott a kisdud városban, a lakosok elhanyagolt munkáikat és siettek a főutca felé. Harci trombiták harsogtak, dobok pergették, s mind e hangok katonaság érkezését jelezték. Barát-e vagy ellenség, senki sem tudta, ugyanazért siettek biztos tudomást szerezni; csak Hedvig nem mehetett ki, mert Jozefina vásárlás végett éppen távol volt, sőt már késétt is, ugyanazért nehezen várták megérkezését.

Jozefina nem soká várattott maga után; mint a kit üldöznek, oly sietve rohant be az ajtón, utána két huszártiszt sietett, de a kiket csak kardjaik csörgése árult el, mert kívül maradtak; a jó leány annyira el volt a sietéstől fuladva, hogy alig tudott szóhoz jutni.

„Jaj Istenem! — szóalt meg végre — nagy örömet hozok, oh jaj, hogy már nem csak szerencsétlenség, de öröm hírnöke is lehetek egyszer. Oh Istenem! nem is tudom, hogyan kezdjem... a hogy kimentem, hát katonák, magyarok jöttek...“

„És közöttük mi voltunk!“ — szóalt meg egy erős férfihang, miközben az ajtó feltárult és a két deli huszártiszt a szobába lépett.

Most egy szivetható látványynak leszünk tanuivá, a mint a grófnók meglátják a belépő tiszteteket, egy örömköltés tölti be a kis lakot, a szemekbe örömkönyök tolnak, a karok ölelésre tárulnak s négy név lebben el egy hang gyanánt az ajkáról: Hedvig! Adel! Wladiszláv! Arthur! azután az ajkák a viszonttálalkozás hosszú csókjában fürdenek, a keblek egymáson dobognak. Majd egy óranegyed telt el mély hallgatásban, miatt csak a szívek dobogtak erősen, lázasan, s e dobbanások voltak az egyedüli csendzavaró hangok; egyik sem akart kibontakozni a szerető karok öleléséből, mintha félnének, hogy egymástól ismét el fognak szakítani! A Hedvig bús arca azonnal felvidult, az életszin kezdett bele visszazivárogni, s mily öröm volt neki, midőn férjét a kis bölcsőhöz vezetve az alvó kisdedet apjának megmutatá, a ki csójaival halmozta el még nem látott gyermekét, mily boldog volt a férj, az apa, midőn megtudta, hogy neki fia van; Adél

napokon megtartván a tanvizsgák: a hittan, religió története, szertartás-értelmezés, Magyarország történelme, földrajz, természetrajz, népszerű természettan, számtan, magyar-német nyelvtan, írás-olvasás, rajz-mutatványok, — különösen a harmadik s negyedik osztály tanoncok által szabatosan, értelmesen s folyékonyan adtak elő; — a második s első osztályúak mint kezdők, a magyar nyelvben szintén oly szép haladást tanúsítottak, hogy azok, kik midőn az iskolába feladattak, a tót nyelven kívül mást nem ismertek — most már nem csak jó kiejtéssel beszélnek magyarul, hanem a tantárgyakat is szép magyar kiejtéssel adták elő. — Kár hogy néhány szülőn s a tanszemélyzetten kívül — még a városi tisztviselő sem voltak tanúi — a nevelés s tanítási ügy szép előmenetelének!

Julius 30-án az érdemsorozat — hálaadó istentisztelet után felolvasatván; — a helybeli takarékpénztár által megajánlott 40 fr. és tek. Sütő József ur által adományozott tallér — összesen 13 db tallér, néhány db huszas s 14 db 1 frtos bankjegy, valamint számos ima- s olvasó-könyv és képecskék — osztattak szét a kitünőbb tanoncok között.

A nagyméltóságú egri érsek, a Rajner püspök-féle jutalmat, a nyiregyházi tanoncok jutalmazására fordítottatni kegyesen rendelvén, — két fiu- s két leány-tanoncra 25 fr. értékű ruhakelmék ajándékoztattak.

Az igazgatóság.

Balatonfüredi levelek.

II.

Volt-e már oly helyzetben, hogy egy hosszú beszédet kelle végig hallgatnod, akkor midőn az üdülést adó nyugalom karjaiba ohajtál menekülni; s e kínos perceknek és situationak végét ígatott vágyaid várad, akkor az előadó azzal vigasztalt meg, hogy még most fog beszélni veled; erre egész resignatioval adad át magadat sorsodnak, s nyugodtan várad a mi következik, — körülbelül hasonló érzelmek között találd magadat a fürdő-igazgatói bureauban.

— Jó napot, — köszönsz szívélyesen — szóbat kérnek!

— Szóbat! igen sajnálom nincs! hangzik a baljóslatu felelet a nagyon nyúgas igazgató ajkairól — persze e kellemetlen válasza nincs az ember elkészülve, de azon biztató remény kísérí át a Horváth házzal csinos udvarán, hogy kimerült tagjait a hosszú ut fátaljai után egyik vendégszoba kényelmes diványán fogja megpihentetni, s mennyire csalódik, midőn a tösgyökeres, egyenesen Württembergből ide telepített német házfelügyelő (ne ütözzél meg, hogy a házfelügyelő úgy tud vagy ért magyarul, mint a csuvasz, vagy mint egy hindostani, mert az említett háztulajdonos szentgyörgyi Horváth ur udvara kivétel nélkül stock deutsch) félálról értesíti, hogy a vendégszobák mind „beszettek.”

Rohansz az Eszterházy házba, ott sincs szoba! Nemes indignatióban elorzadsz a betegek legioján, kiknek ennyi massz épület sem képes elegendő lakást adni, lelkedben már a szabad ég alatti lakás, vagy Fűred s Arács falvakba vezető hosszú sétat rémképei mint haragos felhők kergetik egymást, midőn akaratlanul is a vendéglő előtt találd magadat, s mintegy önkénytelenül léped meg a lepcsőket, melyek az étterembe vezetnek, hol Rabsch ur minden igényeknek megfelelő jó konyhája kissé kiveri fejéből az éhes gyomor által potentirzott aggodalmakat, s te nem nézed már oly feketeszeműven a helyzetet, s kezdesz kibékülni annak árnyoldalával!

Restaurálván magadat, mégysz az igazgatóhoz, s miután udvaroltál neki, oly hosszú ideig, hogy az alatt egy szép leány szívet is elrabolhatnál! sikerül vagy valamely fürdőszobából rökönözött szállást nyerni, vagy privátkegy utján egy urasági eseléd felesleges helyiségét occupálni, s ott addig lagerezni, míg egy fürdői vendég meglegészik a fürdői sasonnal s tovább megy, helyt ad, s te megkapod a szóbat melyet ideiglenesen „otthonodnak” mondhatál! E tekintetben legnagyobb a hiány B.-Fűrednél! a Balaton hullámain ringó „Kisfaludy” midőn a fürdői telephez közeledik, azt kell vélni, hogy a kaszárnya alakú colossalis két emeletes magas épületek, kisebb magánlakokat s villákat takarnak el a szem elől, s bámulás csalódásodban midőn mindenütt azt hallod „nincs lakás” ez oly feltűnő hogy alig bíheted, miként B.-Fűrednél, mely par excellence Magyarhon divatfürdője — így van; s ily szegénység uralkodik lakás dolgában, már akkor is mikor még a fürdői idény nem is culminál!

Nem lehet csodálni, ha honfaink külföldi fürdőbe záradokolnak a kívánt üdülést, bár hazánk gyógyhatású ásvány-vizekben s kies vidékekben oly dús, hogy versenyezhet bármely országgal; de hiányzik mindenütt az a gond, figyelem, kényelem azon tökéletes comfort, melyet a beteg külföldön talál.

Balaton-Fűred, 500—550 szobával rendelkezik! mily törpe szám, összehasonlítva még a többi honi fürdőkkel is aránylag számba veve a fürdői hivatalát! E szám mellett nem feltűnő, hogy nincs lakás pedig a fürdői vendég lajstrom csak alig 700-at mutat!

A napokban egy előkelő angollal reggeliztem, ki B.-Fűred híret hallva Franzensbadból a

regényes és még is szelid cseh-országi fürdőből jött ide bájos nevével; — átkozottul panaszkodott, hogy délután 3 órakor nem kapott ebédet, — mi több lakásul egy fürdőkádat sikerült nyerni nagy ügyvel bajjal! Elpanaszolta, hogy ő mily nagyszerű képet alkotott, a magyar divat-fürdőről, s mennyire sajnálta hogy ily fürdői életet kell „élvezniük”!

Magam is elkomorodtam a valóság s szomorú illustrációján; de mentém e tekintetben szegénységünket azon mostoha korról és rendszerrel, — mely minden oldal felvirágzást előt, a mely alatt társas életünk is alig-alig adhatá jelét annak, hogy: élünk.

Beismertem idegen — de velünk rokon-szenvező fürdő vendégtársam előtt, miként B.-Fűred még csak bölcsőkorát éli, s ép azért sok a kívánni való, de ez idővel szűnni fog, mert öröndetes teljedsébe menésnek előzményeit már is szemlélhetni, ugyan is több helyen kezdnek építkezni, — s a mint tudom, — a fürdő tulajdonos szerzet háztelkeket ad el, s ezeknek akadnak is vevői s pár év alatt a villák élénk csoportja mintegy virágokkal elhintett kert fog a vidéknek s különösen a fürdőnek bájos képet adni; ezek nélkül olyan a fürdői környék mint egy értékes keret, melyből az elragadó, vonzó kép hiányzik! Három vagy négy igen izletes villa már is igen kényelmes nyugodalmas lakást ad tulajdonosuknak.

Ily lakás-szükségben boldognak mondhatod magadat, ha a középkori népvándorlásra emlékeztető ide-oda húzalkodás után, megnyerted a pár napos előjegyzés mellett a kívánt szóbat, hol az éjt töltheted, mert a napot úgy is az üde leget nyújtó szabadban éled át; ha csak a borus fellegek vagy csipős éjszaki szelek szóbat négy falai közé nem internálnak, mert a lég mérséklet itt olyan; mint egy szeszélyes nagyvilági hölgy szívilága; ki egy percz mulva képes a neked csókra nyújtott ajkait — fejére hulló — átokra nyitni fel. — E drámai erejű hasonlat körül-belül megközelíti az itteni clima természetét. Egy percz alatt, egy léghullám kell csak, hogy a meleg verőfényes nap képe, hívős octóberi felhők közé rejtőzzék, s tégedet téli öltönyödért haza kergessen!

Tropicai hősegről úgy sem panaszkodhatni, s a száraz levero melet a Balaton nedves tengertermészete s a háttért elfoglaló magaslatok, feldomborodó hegyek léghuzamai kizárják! Annyi légtüneti adattal szolgálhatok, hogy a légmérő 24 foknál magasabbra még három hét lefolyása alatt a nyár legmelegebb szakában nem emelkedett, s hogy a zápor napirenden van, s oly gyors az esőképződés, hogy még a szabad ég alatt sem veszed észre, midőn az ég — mely pár percz előtt örökké volt — beborul s csatornája fejére, s nyakad közé zúdítja az „áldást”.

Ilyenkor érzem különösen a fürdői „gyógyterem” hiányát; mely nélkül egy nagyobb fürdőt alig képzelhetni! Nincs meg e „nékülözhetlen” helyiség, melynek rendelkezése, hogy a fürdői vendégeket összehozza, a társaséletet fejlessze. — Hogy ott felolvasások, zongora, ének stb. mellett forrjon össze a vendégsereg és a

szellem s a szív is találjon táplálékot, szórazást, — mely nélkül anyagi üdülés nem képzelhető.

R. György.

LEVELEZÉSEK.

Tisztelt szerkesztő ur!

Azon reményben, hogy becses lapja hasábjain közleményünk tért nyerni, bátorokodunk ont idegen létünkre felkeresni.

S mert minden levelező közleményét legelsőben is az időjárásról kezdi, mi is megpendítjük azon hirt, s elmondjuk: hogy időjárásunk pár hét alatt eléggé kedvező volt, — s az utóbbi esések legalább tengeri-vetéseinkben ígértek némi kárptást, azon érzékeny veszteségektől, melyeket búza-, gabona- s egyéb természetmennyekben a tartós szárazság folytán szenvedtünk.

Szülő-termésünk jól biztat, s hacsak valami csapás nem éri, bő s vig szüretünk lesz.

Ezek előre bocsátva — mert nem czélunk az időjárás, s szülőtermés leírásával tovább is vesztegelni, — áttérünk annak leírására, mi egyrésztől reánk — városunkban való párheti időzésünk alatt — kellemesen, más oldalról kellemetlenül hatott.

Mindekelőtt a „sóstói” fürdőt kell kiemelnünk.

Ezen kedves fürdői helyiséget igen sokan irigyeljük a nyiregyháziaktól, és méltán: mert a társulat igazgatósága — legkiválóbban pedig t. Blahunka József ur — mindent elkövet a kedves helyiséget a fürdői vendégekkel mindinkább megkedveltetni, melyhez a fürdőorvosnak a betegek körüli részvételjes gyógykezelése is, mint hathatós emeltyű járul.

A fürdői, s lakostályi helyiségeknek czélszerű berendezése, sőtányok tisztán tartása, rend, pontosság, teljes dicséretet érdemelnek; a konyha azonban a hét csapás által sujított Egyiptomra emlékezteti a közönséget.

Fürdőbe élésláda s pinczetokkal járni, nem korszerű.

Előre tehát e tekintetben is!

Mi, kik oly sokáig nem időztünk már a kedves város falai között, s kik most már napontkinti itléttünkkel majdnem a városban lakunk, s így az itt történetek iránt közelebbi érdekekkel viseltetünk, örömmel tapasztaltuk, városunknak az ipar, kereskedelem, mezei gazdaszat tereni haladását, örömmel látjuk, hogy a szép jövőjű város az ipar, kereskedelem s gazdaszat magasabb színvonalára emelkedett, — s a külsin tekintetében is szép előmenetelt tett.

A többek között örömmel közöljük azon előleges hírt is, hogy városunkban eddig még nem létezett nagyobb szerű könyv-, mű-, hangjegy-, papir- s írószer-kereskedés is leend.

Ennek hiányát önk, s a vidéki olvasó közönség is felelte érezték.

Biztos kutforrásból értesültünk, hogy ezen üzlethez az engedély a városi közigazgatási tanács által már engedélyeztetett is, s nem kérdünk abban, miszerint ezen üzletnek leendő tulajdonosa s ügyes tapintatu vállalkozója ifj. Csáthy Károly ur (Debreczeni könyvkereskedő) a különben jól berendezni ígért kölcsönkönyvtárával — az igényeknek minden tekintetben eleget fog tenni.

elfeledte betegségét, most oly erősnek, oly boldognak érezte magát, féltévi szenvedés után végre egy boldog pillanat! Jozefina kiment a szobából, leborult a konyhára, egy sirt keservesen, de könyei örömkönyök valának.

Mennyi kérdést intéztek egymáshoz, mennyi beszélni valójok volna, — de nem lehet, mert ott kiút a trombita megharsan. a dobosok riadót vernek, intőzatos lármá, fegyverek ropogása kardok csattogása, száguldó mének nyerítése hangzik füleikbe. Egyszerre elsápadnak az örülők arcok, valamely közeli veszély gyanitása lepi meg a szíveket, a nők esdenek, a férfiak kibontakoznak az ölelő kerék között, s a szerető kebleken ellágyult férfiak bajnokkó magasulnak; ők katonák, a parancsszót követik; egy csók, egy isten hozzád, meg egy ölelés, ki tudja, nem utolsó-e az életben, mert a katoná minden ölelése utolsó lehet. — azután sietnek oda, honnan jöttek, a merről a csatazaj hangzott, ott maradtak lovai is, arra pedig szükségük van. A grófnók a legnagyobb félelem között maradtak egyedül.

Hajh még nem írtették ki fenékig a csapások keresi poharát!

De tekintsük meg, mi lehetett oka ezen hirteleni csatazajnak!

Egyszerűen azon körülmény adta elő magát, hogy az oroszok és magyarok csaknem egyszerre jöttek Sz.-Mártonba, s most egymással küzdenek.

De hogy ezen eseményt körülményesebben megérthessük, szükséges kissé a magyar szabadságharc ez idei történelmében széttekintnünk.

Azon időben, midőn a magyar seregek győzelmes csatákat vívtak, Ausztria császára összejövetelt tartott Varsóban az orosz czárral s ettől segedelmet eszközölt a magyar forradalom leverésére. Nemsokára roppant tömegekben indultak az orosz seregek Magyarország felé, s annyira ellepték a határszéleket, hogy Uminszki és Osztrovzski már csak egyedül az alsó Kubinyi vonalon juthattak az országba, itt is csak az elfogatás veszélyének kitéve, cserkesz öltözetben és a Babilas segítségével voltak képesek kijátszani az öröket, mert ezen vonalon is már mintegy 20,000 orosz táborozott, a kik már május utolján előbb Sass, később idő mulva pedig Grabbe tábornok alatt az országba törtek s alsó Kubinyán szétszóráván az Arva vize hidjának őrzetére s felgyújtására hátrahagyott csekély számú guerillákat — a bányavárosokat fenyegették. A Rózsahegyől Besztercebányára vezető

stureczi szorosokat az ott levő borsodi guerillák és csekély számú honvédek eltörölték s az átvonulást lehetetlenné tették; a másik t. i. a turócmezejei vonalon is az utakat elrontották s a Haj-Stubnotól ugyancsak Besztercebányára vezető hermaneczi szorost is teljesen járhatlanná tették; csak miután a Párniczához közel elrontott utakat járhatóvá tették, nyílt meg egyetlen vonal az oroszok előtt t. i. Szucsán, Sz.-Mártonon, Mosoczon keresztül Stabno felé Körmezbányára. Ezen utóbbi városban ekkor Görgei Armin őrnagy parancsnokolt, a ki is értesülvén az orosz sereg közeledéséről, néhány század honvédet és egy szakasz császárhuszárt küldött Sz.-Márton felé, kikélmelni az oroszok mozdulatait és irányát. E csapat déltájban érkezett Sz.-Mártonba, a hőség és hosszas ut miatt kifáradt harcosok alig várták, hogy szállásaikon magokat kipihenhessék. Ezek között voltak Uminszki és Osztrovzski is! Nem levén még idejök, hogy valamely lengyel csapatba beosztassanak, a huszárok közt nyertek alkalmazást, Uminszki mint százados, Osztrovzski mint hadnagy. Véletlenül történt, hogy a magyarok bevonulását bámuló Jozefinát felismerték s a grófnóket így feltalálhatták.

Azonban a sors sokszor éppen háborus időben nagyon szeszélyes szokott lenni. A kis csapat fegyvereit gúla alá rakván, alig oszlott szét közeli szállásaira, az előőrsöket még ki sem állíthatták, sőt a huszárok némely része még le sem szállhatott lováról, midőn az előnyomuló orosz sereg előcsapata Sz.-Mártonba érkezett; ez kozákokból állott s történetesen régi ismerősünk Gyurovics vezette őket. Az előcsapat azonnal észrebevé a magyarokat, vagy talán előre értesítve levén ottlétükről, Gyurovics azonnal rohamra vezényelte őket; a gúlában levő fegyvereket elfoglalták, a honvédek és huszárok elől, kik a központtól már eltávoztak, elzárták az utat, fegyverhez senki sem juthatott, s elmentállásról szó sem lehetvén, mindenki menekülni igyekezett. A kozákok a menekülőket üldözöbe vették s leöldösték. Ezen szerencsétlen csapatból talán egy ember sem menekülhetett volna meg: de néhány huszár még idejében lóra kaphatván, hogy a gyalogoknak időt szerezzenek a menekülésre, hősies elszántsággal rohantak az előnyomuló kozákokra, s a keskeny utcát előtök elzárták. Az oroszoknak meg kellett állani e kemény huszár ércfal előtt, és sokan közülök véres fejjel hullottak le lovaikról. A huszárok tovább mint egy óranegyedig tar-

tották ki az egyenetlen harczt, közülök csak egy esett el, de annak lovát sem hagyták ott, s midőn látták, hogy a gyalogok meglehetősen tova menekültek, megfordították lovaikat s a kozákok által utól nem érvetve, megszabadultak.

Ezen kisebb szerű hadijelenet játszott le — melyet a történelem talán fel sem jegyzett lapjaira, de a mely pedig történeti valóság — akkor, midőn a viszontlatás örömeit élvező lengyelmenekültek a zajra kisétek. Ők mellékutczában levén, már a csapatól ekkor elzártak, de ezt csak akkor vették észre, midőn a feljök futó honvédek a kozákok utóérték s legyilkolták; alig voltak még a harmadik ház előtt, már vissza akartak térni, — futnak, de a kozákok beérik őket, Wladiszláv fejére kap egy mély sebet, s épen neje lábai előtt bukik le; Arthur vállába kap egy szúrászt, ez is leesik. Szerencse, hogy a kozákok tovább rohantak, mert Hedvig és Jozefina a sebesülteket azonnal elrejtették.

Kévsz öröm után ismét mennyi szenvedés váradokzik reájuk! Szegény varsói menekültek!...

Menhelyen voltak, de megmentem nem! Az oroszok megtudván, hogy a honvédek közül sokan rejtöztek el egyes polgárok házáimál, felkuttatták az egész várost, padlásokat, pinczékét, széna-szalma kazlakat, mindent, mindent megvizsgáltak, és sokakat kerítettek kézre az ekként menekültek közül. Wladiszlávokat Hedvignek egy szerencsés ötlete mentette meg. — Tudván ugyanis, hogy a kutatók a zárt helyeket keresik meg inkább, ugyanazért a kised kamaráról az ajtó levevén, a teli zsákok mögé rejtette a még mindig eszméletlen Wladiszlávot és Arthurt. A muszák eljöttek, mindent felkuttattak, de az ajtó nélküli kis kamarába be sem néztek. Meg voltak mentve egy időre! De ki biztosíthatta őket, hogy miután itt többen ismerék a grófnók multját már, nem fognak-e elárulni? Nekik tovább kellett menni! De hát hova? ki vezeti őket keresztül az orosz őrszemeken?... Pedig minden áron futni kellett. Itt a betegeket gyógyítani sem lehetett, pedig a Wladiszláv fejébe könnyen lehetett halálos!

Jozefina lett a szabadtás eszközeje, ő ugyanis véletlenül Ábrokkal találkozott, ki kényeszerítésből némi élelméleti biztos szerepét vitte a táborban, — elmondta neki a dolgot, Ábrok megígérte, hogy segíteni fog, s Ábrok teljesítette ígértét. Éjfélkor eljött, szekérre pakolta az egész ház népet, ő maga előre ment. Ábrok ismerték az oroszok, pálinkája nem volt gyanus,

ittak belőle az előőrsök, el is aludtak azonnal s az ut nyitva volt a szabadulásra.

Midőn Jozefina egyik szegény rokonánál biztos menhelyet találtak, Hedvig és Jozefina sokáig voltak elfoglalva a három beteg ápolásával, mert Adél ismét visszaesett betegségébe, de midőn meggyőződött arról, hogy az Arthur sebe nem életveszélyes, lassankint felüdült s annyira erősödött, hogy Arthurját ápolhatta is!

De Wladiszláv még mindig élet-halál közt volt. Hedvignek már kiszáradtak könyei, ő a fájdalom leghévíbb arczképe volt, egy halvány siri árny, mely az életet íjeszteni jár. Ő sokat nagyon sokat szenvedett! Férfijének megújuló seblázal májra emelkedtek, hogy egy alkalommal már az orvos is kétségbe esett beteg állapotára felől s csaknem eszmélet nélkül mondá: „Fájdokozzanak, asszonyom, imádkozzanak! Őt percz alatt elválk: élet-e vagy halál!”

Hedvig kétségbeesve számlálta a perczeket, az öt percz elmúlt, s az orvos még mindig szóltanul, aggóda állott!

„Orvos ur! kérem az égre, szóljon, meghalt nemde? Oh jaj, jaj nekem, hogy ezt is meg kelle érnem! Wladiszláv, én férjem, én kedvesem, — bocsáss meg, hogy mindezt én okoztam!”

Kezeit fejére kulcsolva, zokogott a grófnő. Ekkor az orvos homlokán a redők elsimulnak, szeméi biztató fényt lövellnek s halk hangon súgja:

„Grófnő, ő meg van mentve!”

Ki irhatná le a grófnő örömet, csókjaival borította el a lázas főt, nem távozott egy perczig sem férje oldala mellől, s szeretet, hű gond és ápolás visszaadták neki ismét azt, a kit most már örökre elveszteni gondolt.

Wladiszláv nemsokára teljesen felgyógyult, Arthur sebei már régebben begyógyultak. A magyar seregek már ekkor az oroszokkal vívták harczaikat, a hol pedig az orosz ellen kell küzdeni, onnan a lengyelnek hiányozni nem szabad! A felgyógyultak is siettek a tábor felkeresni, a nők nem tartották vissza őket, ők is lengyel nők voltak, az oroszok engesztelhetetlen ellenségei! De ezentúl közelebb voltak egymáshoz!

A grófnők követték a fősereget továbbtovább az ország belsejébe s csak akkor állapodtak meg, midőn közelebbiek és a magyar sereg közzé az oroszok ékelték magokat s a magyar fegyverek dicsősége az árulástól homályosodni kezdett.

(Folytatása következik.)

Kísérje szerencse vállalatát; üdvözöljük őt a nyiregyháziak.

A „Nyir” közlekedési számában dícsőreleg említ meg t. szerkesztő ur a városi hatóságok a város belterén épült sétátér rendbe hozása s tisztában tartása; nemkülönbön e sétány körül volt piaci helyiségnek eltávolítása tárgyában tett intézkedéseit.

Mi is dícsődjük a hatóságok ezen eljárását, — de másrészt nem hagyhatjuk szó nélkül az „örökös piaci vándorlást”, mely e helyütt záporosoként divik.

Mi úgy tudjuk, hogy ország-világszerte, a piacok — főleg az „élés piac” mindenhol a község belterén vannak, s nem úgy szanaszét, mint ezt önként városában láttuk, hol minden évszázadban vándorol a piac, s sokszor 8 sőt 10 piacot is szemlélhetni.

Rendén volna ez, ha e piacok, egy tágas térségen egyöntetűleg, s nem elkülönözött állítottának fel: s nem oly módon, mint azt önként, irgalmatlanul szétszórtan tapasztaltuk; mert — míg a közös nagypiac a beltéren volt, a rend ellen sokszor halottunk keserű panaszt, hát még most mennyi megjegyzéseket vagyunk kénytelenek hallani: midőn a régi nagypiac eltávolítottán, — a szétszórt piacokat Diogenesként, lámpással kell keresgélmi, — hát még most, mikor a beltéren volt nagypiac egyik töredéke, „az éléspiac” a tisztán s posványos „Nádtérre” tétetett át.

Mert akár rendőri, akár czélszerűségi szempontból is vizsgáljuk a piacnak e helyre lett áttételét, lehetetlen ezen intézkedést megjegyzés nélkül hagyni.

Hiányos ezen intézkedés... rendészeti szempontból is, mert a rendőrfőnöknek (v. kapitányának) nincs s nem is lehet annyi physical ideje, hogy más feendőit végezze, figyelmét a szétszórt piacokra is kiterjeszse.

Már pedig ez multhatlan kötelessége a rendőrfőnöknek.

De helytelen s felette alkalmatlan ezen intézkedés a czélszerűség szempontjából is, — mert akár a helybeliek, akár pedig a vidékiek, ha vásárlási szándékkal keresik meg a piacot, nehány krajczárnyi vásárlás mellett a megfizethetetlen drága időt kénytelenek elpazarolni.

Mennyi bajt s kellemetlenséget szül ez intézkedés, a cselédtartó gazdák s gazdaszonyok mondhatnák meg legjobban.

Elég legyen e helyütt annyit mondani, hogy e piac-szétszakgatás nem felel meg sem a városi, sem a vidéki közönség igényeinek; — s hogy előbb-nöb el kell jönni azon időnek, midőn a sok piacnak ismét vándorlevélt kell adni, a régi helyre való visszatértesre.

Nagyobb figyelem az alsóbb rendőri közegek, czélszerűbb beosztás az áruhelyeket illetőleg, — s biztosítjuk az előjáróságot, hogy ekkor a tisztaság s rend ellen nem leend soha legkisebb panasz sem.

S ha ugyan akadnak is egyesek, kik vidéki létünkre felszólamlásunkat sárral dobálják; mi azért nem félünk szerény véleményünket kimondani, mivel tudjuk: hogy véleményünk a városi közönség többségének is véleménye levén; felszólamlásunk által a közérdeknek tettünk hasznos szolgálatot.

Ennyit jelenleg, jövőre többet. Addig pedig ajánljuk Szentgyörgy barátunk szép felhívását is érett megfontolást végett mielőbb szönyegre venni.

Végül a nagyvendéglő előtt s háta megett levő térségnek, nemkülönbön Fried Jakab s Kerekrethy féle házak előtti nagy utcának tisztán tartása tekintetében, midőn a városi hatóságot erőlyesen fellépni — felhívánánk, egyuttal a városi kapitányi hivatalnak más alkalmasabb helyet a városház épületében a városi képviselők határozata alapján — kijelölni. S. és B.

BEL- ÉS KÜLFÖLDI HIREK.

— A honvédekhez a közp. honvédválasztmány következő felszólítást intéz. Bajtársak! A sajtó útján híhetőleg értesültetek a fölötté fájdalmas csapásról — mely a központi választmányt érte az által, hogy annak a május 4-iki országos honvédegyleti közgyűlésen f. évi augusztus 20-ig egyhangulag elválasztott elnöke, Beniczky Lajos ezredes, f. hó 16-án esti 8 és 9 óra között Budán a rácz városban eltűnt. Ezen relytélyes eltűnés Buda és Pest sz. kir. városok törvényhatóságai által az eltűnés utáni napon azonnal elrendelt vizsgálatnak tárgya. A vizsgálat szakadatlanul foly felsőbb intézkedések és általános részvét által támogatva. A vizsgálat alatt felmerült minden adat és körülmény arra ad alapos gyanút, mikép Beniczky Lajos ezredes orgyilokkal lett az élők sorából kivégezve. Alapos gyanút ad arra, hogy a férfit, a kit az 1848. szabadsági harcban a hadak Istene, megővött a kit a még ifjonta szenvedett aradi, kufsteini és jostfadtai sokévi börtönszenvedés sem elveiben megintatni, sem testileg megtörni nem birt, élete delén, lelki és testi erejének teljében az orgyilkos ragadott ki körülből. Bajtársak! kinek keze és mi érdekbeli vezette az orgyilkot, eddigélt tudva nincs: való annyit, hogy Beniczky Lajos eltűnt, — mikép? teljes bizonyossággal csak a folymatban lévő vizsgálat eredménye fogja kimutatni. Nekünk bajtársak! kik május 4-én Beniczky Lajost egyhangulag állítottuk élére az ország honvédegyletei központi választmányának, úgy is mint honvédek, úgy is mint honpolgároknak mulasztatlan kötelességünk mindent elkövetni, mi hatalmunkban áll arra nézve: hogy e relytélyes eltűnés világosságra hozassék, szóval, hogy Beniczky Lajos vagy élve, vagy hullája előteremtessék. Minthogy ez 14 nap lefolyása alatt meg nem történt — hogy lehető minél előbb megtörténhessék, a központi választmány

1000 forint díjnak kifizetését határozta el mai napon annak részére, a ki ezen rejtély jogérvényes megoldására a vizsgálati hatóságoknak biztos fonalat ad kezébe. — És elhatározta, bajtársak, ezt veletek bajtársi szeretettel tudatván hozzá járulástokat kikérni — és kikérni, hogy az ügyet teljes szomorú valójában felkarolni és magatokévé tenni méltóztatatok. Bajtársak! nemzetünk életében alig van példa rá, hogy egy köztiszteletű honpolgár gyaníthatólag tisztán csak véleménye miatt orozva gyilkoltatott volna meg. Beniczky Lajos esetének tisztába hozatala első sorban a haza honvédei s velük az egész nemzetnek áll becsületbeli kötelességében. És azért bajtársi szeretettel és bizalommal hívunk fel benneteket ezennel, járuljatok az 1000 fr. jutalom előállításához tehetségetek szerint, mint czélravezető eszközökhöz, melylyel Beniczky Lajos fölöttébb sajnálatos eltűnését és azon embereket, kik ezen tény elkövetésével a nemzet becsületére homályt vonni vissza nem riadtak, napnyire derítését hatályosan elősegíteni fogja. A küldemény Dulovics Ernő központi választmányi jegyzőhöz (lakása Kerepesi út 69. sz.) címezendők. Kérlek, bajtársak! — ez esetben a gyorsaságtól függvén az eredmény, legyetek szivesek 8 nap alatt levelem vételétől számítva válaszolni. — Kelt Pesten, július 28-án, 1868. Az országos honvédegyleti közp. választmányának meghagyásából: alelnök Horváth János ezredes.

— A Beniczky-ügy újabb stádiumára vonatkozólag a „H—k” következő tényekről értesül, melyek ha nem is képesek a titokszerűség leplebe burkolt eseményre teljes világot vetni, de mindenesetre vezérfontalat fognak nyújtani a való felderítésére. Egy Krisztina-városi gyanus házban a napokban ismételt kutatásokat tettek, de minden siker nélkül. Azonban Beniczky Lajos egy barátja, ki a motozásban részt vett, a kérdésben forgó ház áttellenében észrevett egy nyilvános házat; oda ment, és az ott lakó nőktől megtudta, hogy ők látták, miszerint mintegy 14 nap előtt az említett gyanus házban több napon át emberek jártak ki-be, a mi azután egyszerre megszűnt. Az illető nők azt mondták, hogy ők ráismernének azon férfiakra, a miről tudomásul vevén a rendőség, őket eshetőlegesen több egynél fogja szembebitni. — Egy más tény, mely ez ügyben értesünkre esett, tegnapelőtt estéről datálódik. — Az újpesti jegyző Beniczky Antal, az eltűnt honvédek ezredes unokaöccsének szolgálója, tegnapelőtt este fél 11 órakor hallá, a mint valaki a jegyző lakása előtt egy számonlyon keresztül bukkott. Hirtelen ajtókat nyitott, kezében gyertyával, s egy karsu, világos ruhába öltözött férfit látott, hosszukás arccal és bajusszal. — A férfi, kinek a gyertyavilág arczára esett, s kit a szolgáló talán újból felismerne, elszaladt s gyorsan eltűnt a még nyitott kapun át. A házi kutya ekkor nem ugatott és másnap (tegnap) beteg volt, — nem akart enni, alkalmasint valami bódító szert adott neki. Ugyancsak tegnap reggel a szolgáló serperve cseludulást talált az ajtó előtt, melyre írónak ez vala írva: „Beniczky (Antal) ur! Ha Beniczky Lajos hullája felkeresésével fel nem hagy, kénytelen lesznek önt is láb alól eltemni, hogy többé ne alkalmatlankodhassék. — Szolgáljon ez óvásul.” — Aláírás helyett egy nagy görbe vonal. Az írás láthatón ferdfített, de egy-két szó szabálynak látszott. Félóra múlva Megyeren Beniczky Lajos lakása ablakán kecogottattak, de a benlakók nem ügyelték meg, hogy ki volt, csak másnap emlékeztek rá. Beniczky Lajos kutyája „Tyxl” szintén beteg lett. Ugyanazon éjjel az újpesti közúti pálya egyik óre két embert látott, kik a pályaudvarra átsietve, kérdésére azt felelék, hogy Pestre sietnek.

— Vukovics Sebő, 1849-iki igazságügy-miniszter, ki még mindig Londonban tartózkodik, a Bácskában másodsorú is megválasztott képviselőnek. Vajjon ez ismételt bizalomnyilvánításnak fog-e engedni az elvszilárd férfi, és visszatér-e a hazába, hogy a képviselőházban helyét elfoglalja? nem tudjuk.

— A magyar várak, mint a „Zukunft” írja, nem magyar ezredékből kapnak helyőrséget.

— Versez városban a német többség és a szerb kisebbség közti viszály, a községi választások alkalmából, nem hogy megszűnt volna, de fokozódik.

— Wodianer Albert bajor consullá nevezetett ki Pesten.

— Az új magyar köriratu pénzek közül az 1 és 4 krajczárosok már forgalomba adattak. Legközelebből a 10 krosok s aztán az ezüst és arany is ki fognak adatni.

— A hatvan-miskolczi vasut bizottsági vizsgálata jul. 23-án ment végbe, s ez alkalommal a kifizető vonal s a részletes tervek czélszerűeknek ismertettek el. A vonal Ludast, Kápolnát, Füzes-Abonyt, Mező-Kövesdét, Mező-Keresztet, Emődöt, Nyéket és Miskolcot fogja érinteni. A fölkkisajátítás is megkezdett, s 3—4 hét múlva be lesz fejezve, úgy hogy az építés az egész vonalon munkába lesz vehető.

— A belügyminiszterium elrendelte az egész országban lakó s gyakorló orvosok összeírását. — Ezen a municipiumok által eszközözendő összeírás alapján egy tervezet fog készütni, az orvosok és sebörvosok elosztására nézve, nehogy egy helyen igen nagy legyen ezek száma, míg más helyen hiány van.

— Az „Independance belge” közli Beust báró tiltakozási jegyzékét a pápai allocutióra.

— Belgrád, jul. 28. A halálra ítélt 14 mérenyletevő egy réten ma reggel 6 órakor végeztetett ki golyó által. A végrehajtás alkalmával egy baleset is adta magát elő; ugyanis a parancsnoktól tiszt, ki vizsgálatlanságból a kivégezők részére ázott gödrök egyikének közelében állott, egy golyó által, mely egy cző-

lőpről ütődött vissza, melyhez egyik kivégező kötözve volt — homlokán találva azonnal halva maradt.

— A véres dráma, mely a topesideri katasztrófával kezdődött, a tizennégy öszesküdt kivégezés által befejeztetett. Az Obrenovics család megszabadult ellenségeitől; azok kinek sikerült idegen földön megmenekülni az iszonyú vérboszu elől, homlokukon viselik Kain bélyegét, maga a Karagyorgyevics család ki van átkozva a nép kebeléből, és lehetetlenné téve, hogy valaha a szerb trónra juthasson. — A mostani kormánynak tehát — nincsenek többé ellenségei.

— Garibaldi tábornok, mint egyik barátjához intézett levelében írja, közlé fogja tenni munkáját, melyet caprerai magányában írt. E munka czime lesz: „A szabadok Rómája.” Garibaldi tehát nem csak karddal, de tollal is küzd az olasz nemzeti ügyért, és mi ennek koronája, Róma felszabadításaért.

— Bécs és Sz.-Pétervár között a cseh agitatók miatt a viszonyok kezdőnek igen feszültekké válni. Bécsben ugyanis azt hiszik, hogy a cseh agitatio szításában orosz ügynökök is tetemes részt vesznek. Azért Vecsera báró, alig hogy elfoglalta a követi állomást a sz.-pétervári udvarnál, kormányától egy sürgőnyt kapott, melyben meghagyatott neki, hogy a bécsi kabinet nevében jelentse ki, miszerint az orosz kormányának a fenálló kormányrendszer elleni cseh mozgalomban való részvéte idestova tulépi azon hárt, a mely barátságos nemzetközi viszonyok korlátain belül megengedhető és hogy ha a részvétel tovább tart, az oly mérvben fogja megzavarni a két kabinet közti barátságos egyetértést, melyet Bécsben csak sajnálni tudnának? Mily fogadásban részesült e föllépés Sz.-Pétervártól, azt még nem tudni; de el lehet képzélni.

— Bukurestből írják: A legújabb jelenségek nem hagynak kételkedni egy percig is a felől, hogy a bolgár forradalmi comité, minden módon s kivált pénz és fegyver által van Oroszországból támogatva. Ép oly bizonyos, hogy a román kormány, ugy a forradalmi comitével, mint az orosz kormányval teljes egyetértésben van.

— Angolország és Portugál között komoly viszály van keletkezében. Egy jul. 26-iki lissaboni távirat szerint Sierra-Leone kormányzójának parancsára Guineaban (Nyugat-Afrika) a Rio-Grande mellett fekvő Coloniába, a „Pandora” angol hadi gőzösről fegyveres csapat szállott partra, — ott a portugál lobogót letépte, helyébe az angol kitézte és a portugál őrséget foglyul ejtette. A lissaboni kormány két hadi gőzöst küldött az afrikai partokra. A viszály oka nem tudatik.

— Angliában oly nagy a hőség, hogy mindennap újabb s újabb rendkívüli tüneményekről hallani. A mi csak végtelen forróságokban szokott előfordulni, hogy a tenger felszínén vízi növények támadjanak, most nagy mértékben megtörtént. Mintha kis cserjebogarak nőttek volna ki a tenger vízből. Tele van tropikus növényzettel az egész felszín.

— Amerikában, a canadai St.-Villiam városka templomába épen akkor üttél le a villám, midőn a hívek együtt valának. 73 ember aögtön meghalt, 20 szemévilágát veszté, s mintegy 40 kisebb-nagyobb sérülést szenvedett, melyből alkalmasint sohasem fognak gyógyulni. A papot a szószékben érte a halál. A villám a torony két harangját is elolvastá. A katasztrófa pillanatában mindenki elveszté eszméletét s összeomlott.

— Az amerikai congressus asztalan egy bill fekszik, mely az állandó hadsereget 25 ezer főre szállítja le. Az amerikai köztársaságot ily kevés hadsereggel is meg lehet oltalmazni. Az európai monarchiaknak millió szuronyokra, — százezer ágyúkra van szükségük, és még a 300 év múlva élő nemzedékek véres verejtékét is elkölik, állami függetlenségük megoltalmazásának örve alatt.

VEGYES HIREK.

† Tompa Mihály nincs többé! A nemzetnek nagy vesztesége van, koszorús költője Tompa Mihály hosszas szenvedés után tegnapelőtt jobb létre szerendült. Hamván, szerető neje karjai között hunyt el, kiszámíthatlan vesztésére költői irodalmunknak, melynek mindig disze, dícsősége volt. — Nyugodjanak békével porai; neve, szelleme örökké élni fog!

** A Tiszavidéki vaspálya igazgatósága f. hó 10-étől kezdve Pesten Dunasor 10-ik sz. a. házban kezdi működését. Ezen örvendetes hirt olvasóinkkal mint hitelet közöljük. A vezetésével Kruntorád Éde bizatott meg.

— Ugy halljuk, hogy a n.-kallói dalárda is képviselve lesz a debreczeni dalár-ünnepélyen.

** A nyiregyházi Sóstó vendége száma az idén már a négyszázat meghaladta.

** A Tiszaszabályozási társulat választmányi tagjai Lónyay Menyhért ur ó excellentiájának elnöke alatt m. hó 29-én gyűlést tartottak.

** A debreczeni juhvásár az eladókra nem a legkedvezőbb volt; ára 8—12 frt.

** Polgáron Keleti László szinigazgató mulkedvelők segédelmével előadásokat tart.

** Ugy halljuk, hogy Gerő Jakab városunkba akart jönni szintársulatával. Prielle Kornélia azon esztében nagy előadásra hozzá ígérkezett. Szivesen látjuk!

** Egy idő óta ismét rosz húst eszünk, — nem tudjuk, meddig tart még így, de valóban ohajtandó lenne, ha a tervezett társulati megszárszékek felállítottának, vagy ha városunk képviselöle Miskolcz városát utánozná; t. i. a képviselők részére ázott gödrök egyikének közelében állott, egy golyó által, mely egy cző-

ten a rendre felüggyel és a marhavásárlást eszközözi. Egy ilyen miskolczi kiüldötsé a napokban városunkban is 300 juhot vásárolt.

— A megyei börtönbe bekísértettek Julius havában, 7 egyén emberölésért, 8 testi sértésért, tolvajlásért, 25.

— A „Bach-korszak” végre megjelent. Kiállítás, mondhatjuk, pompás, mindenesetre meg fogja lepni előfizetőit. Egészséges, néhol páratlan humorral van írva, s az olvasónak nem kevés élvezetet fog nyújtani. Számátalan, már általunk elfeledett eset merül itt újra fel, s valóba megcsóváljuk fejünket, ha elgondoljuk: hogy azok igazak voltak. Tölvölgyi a mű végén kritikusról beszél, s mi csak annyit teszünk hozzá, hogy a mit ott mond, egy szőig igaz.

— „Ország” cím alatt Pesten új biztosító társulat létesül, melynek alapszabályai már jóváhagyattak.

MEGHIVÁS.

— Az országos honvéd-gyűlésre küldendő képviselő megválasztása tárgyában f. évi aug. hó 12-én d. e. 10 órakor Nyiregyházán a városház teremében, a Szabolcsi honvéd-egylet részéről tartandó honvéd-gyűlésre az érdekeltek ezennel meghivatnak.

Nyiregyházán, július 29-én, 1868.

Elek Ferencz

szabolcsmegyei honvédegy. elnök.

Helyreigazítás.

— Lapunk közlekedési számában a vegyes hírek ravatában tévesen azt állítottuk, hogy az Enyingi Lajos ur törvényesülki üllökké lett megválasztása folytán megüresült adópénztárnoki állomásra Krajnyik Mihály városi esküdt választott meg. Ezen hibát helyreigazítandók, tudomásra juttattuk, hogy nevezett állomásra Krajnyák György választott el.

ÜZLET.

— A német kereskedelmi gyülekezet bizottsága a gyűlés összehívását october 20-ára tűzte ki. A tárgyalások 3 napig fognak tartani, napirenden lesz: a kereskedelmi gyülekezet szervezése, — a vasuti árszabások és közbeszó hajózás, — az éremügyi kérdés. Végre a vámkérdés is napirendre fog tűzteni.

— Pest, jul. 30. A termés mennyiségére s minőségére nézve még mindig ellenkező tudósítások érkeznek különböző vidékeiről s a külföldi u. n. fogyasztó piacokról. Annyi azonban már is bizonyos, hogy semmi rendkívülség sem történt s így nem mondhatjuk, hogy termésünk sok, de azt sem, hogy eladnivalónk nem leend, talán fél, talán közel annyi, mint tavall volt, midőn azt is eladtuk mit önmagunk czélszerűen felhasználhattunk volna; és nem mondhatjuk, hogy a külföld oly módon reánk leend szorulva mint tavall. Ezt majd csak a fogyasztás folyama mutatja ki. Senki sem tudja megmondani, most hány napra, hány hétre valója fog hiányozni egy-egy európai állam népeinek; pedig egy nagy államban naponta is közel egy millió mázsa a gazdasági termények fogyasztása... Ezen bizonytalanság, a pénzücsküsglet, a sok ipar s közlekedési vállalat stb. természetesen háttérbe szorítja a gabona adás-vevési kedvet. Kevés érkezik a piacra, de aránylag az is sok, mert nincs még vevője; még mesze van azon időpont, midőn a szükség bekopogtat, hogy kell s az emberek, legalább az országos igények a fogyasztás terén: nem akarnak, de nem is képesek biztos számításokat tenni, kivált midőn épen bővében vannak a termésnek. Különbön is az adásvevés főképe az új termésre kezd szoritkozni, ebből pedig csak az, vagy az sem képes még nagy mennyiségeket beszállítani kinek gőzesplőgépei vannak, mert a szállításra még nem ér reá sürgős munkái miatt a nép.

— Kis-Várda, jul. 30. A 30-án megtartott nem csekély forgalmu hetivásárunkon az árak a következők voltak: gabona mérője 2 fr, buza 3.20, tengeri 2 ft 40 kr, árpa 1 ft 50 kr, zab 1 ft 60 kr.

— Miskolcz, július 15. Búza mérőnkint 4 frt 00 kr—4 frt 20 kr. Kétszeres 2 frt 60 kr—2 frt 70 kr. Róz 2 frt 20 kr—2 frt 30 kr. Árpa 1 frt 50 kr—1 frt 60 kr. Zab 1 frt 10 kr—1 frt 15 kr. Kukorica 1 frt 80 kr—1 frt 90 kr. Kása 2 frt 60 kr—2 frt 70 kr. Bab 3 frt 50 kr—4 frt 00 kr. Borsó 4 frt 00 kr—0 frt 00 kr. Lencse 4 frt 00 kr—0 frt 00 kr. Burgonya 1 frt 20 kr—0 frt 00 kr. Szesznek itczéje 30 fok 00—00 kr. Szalonának fontja 00—00 kr. Marhahus fontja 00 kr.

— Ungvár, jul. 29. Oly nagy a szárazság, hogy a krumpli, tengeri, és bab levelei fonyadni s száradni kezdenek; szomorú kilátás szegény felvidéki népünk jövő esztendőjére; a szőlő Szegrednye s vidékén ép akkora nagyságu mint ez előtt egy hónappal volt, növéseben elmaradt, sőt ha két hét alatt egy jó eső nem lessz, bogója is összeszaporodik, s le fog hullani. Az életnemű ára piacunkon ekképen áll. — Buza 4 ft 80 kr. — Gabona 2 ft 60 kr. — Tengeri 2 ft 50 kr. — Árpa 2 ft. zab 1 ft 50 kr. — Kolompér 2 ft 20 kr. — Paszuly 3 ft 20 kr. — Lencse 4 ft 20 kr. — Kása 5 ft. — Széna 1 ft. — Szalma 80 kr. — Borsó 5 ft. — Gyertya 36 kr. — Hus 18 20 kr.

— Pest, jul. 30. Gabnauzleti tudósítás. O búzából a szállítványok végkép kimaradnak, s új termésű csak igen csekély mennyiségben hozatik piacra, mely a jelenlegi szükségletnek meg nem felel, miert is a hangulat megszilárdult s 10 kral magasabb árak fizettettek. mint-

egy 8000 m. adatott el: tiszai súly nélkül csermelyes végű vámmázsánként 3.50 kf., 86 fns 4 kf., 86 fns hibás 3.90 kf., 86% fns 4.30 kf., 87 fns 4.40 kf., 88 fns 4 ft 60 kr 3 kf., pestmegyei 85% fns 4 15 kf., mind vámmázsánként. — Izo 1200 méro 80 fns. 3.7% kf.; árpa kerest helylyel közel néhány kral drágábban leit fizetve 850 m 72 fns. 2.48 kf. — Kukorica 2000 m. bánáti vnk. 2.45 kf. 1000 m. 84 fns. 2.30 kf., 600 m. pesti 82 fns. 2.15 kf. — Zab feljebb megy 15.000 m. 50 fns. 1.65 kf.

(B.) Debreczen, aug. 1. Az üzlet a tavalyi gabnaneműkre bevezetnek tekinthető; új termény csak jelentékenyen hanyatlott ár mellett kelendő, mely körülmény különösen a buzára vonatkozik. Buzát eddig a külföld nem igen veszen; még ofosabb árt vár, és csak is még olcsóbb ár mellett teszi e czikk kivitelét kilátásba; kész rozsra vagy annak közelebbi szállítására inkább mutatkozik szükséglet; későbbi szállításra azonban ezen czikkre is áresökkenést várnak. Mult heti nagybani eladás melletti árak következők: Buza 85—86 fontos 3 fnt 70 kr.; 87—88 3 fnt 90 kr.; 89—90 fontos 4 forint vámmázsája; rozs 78—80 2 fnt 30—2 fnt 40 kr.; árpa 68—70 1 fnt 60—1 fnt 70; zab 1 fnt 40 kr.; kukorica 1 fnt 80—1 fnt 90 mérőnkint. — Az időjárás tegnap tegnapelőtt esős, ma kellemesen tiszta napfényes, egy kevés széllel.

— Debreczen, auguszt. 1. A csütörtökön elkezdődött országos juhvásár olyan nagyon népes és látogatott volt; a milyen népes juhvásár talán még sohasem volt Debreczenben. Az eladás végett behajtott juhok számát 100,000-nél többre teszik. Ezen juheladási ügyeket okál az az állítja: hogy a gyapjárának állandó esökkenése s a gyapju keletlensége nagyon sok gazdát elkedvetlenített a további juhartástól. Legtöbb juhok hajtottak avására Szatmár és Szabolcs megyékből; ugy szinte Biharból is jelentékeny számmal volt; vásárlási kedv pedig annyira egyáltalában nem, vagy csekély mutatkozott, hogy sok eladótól az sem kérdezték, miért hagyta be juhát. Az eladási árak a következők valának párszámra: bárány 5 fnt 60 kr.—6 fnt; anyajuh 7 fnt 50 kr.—9 fnt; ürü 13 fnt, a hizott és legszelbkek 16 fntjával keltek.

A nyiregyházi gabnacsarnokban
jegyzőkönyvileg beigtatott terményárak o. értékben.

Alsó ausztr. méro szerint	aug. 1.	
	leg- alsó	leg- fent
Buza	3.00—3.80	
Rozs	2.35—2.45	
Árpa, serfözésre	1.25—1.50	
Árpa, táplálékra	0.00—0.00	
Zab	1.25—1.30	
Kukorica	1.80—1.90	
Köles	2.00—2.20	
Bab	3.00—3.20	
Repce	4.80—5.00	
Mák	0.00—0.00	
Bukkony	0.00—0.00	
Lenmag	0.00—0.00	
Vörös Lóhere	0.00—0.00	
Lucerna	0.00—0.00	
Szesz, magyar iteze	21—21%	
Virágolaj, mázsánként	20—21	

Bécsi táviraí börze-tudósítás.
Julius 31.
5% metaliques 58.90. — 5% metaliques máj. és nov. 59.10. — 5% nemzeti kölcsön 63.20. — 1860. államkölcsön 87.10. — Bank-részvény 735.00. — Hitelrészvény 215.50. — London 113.30. — Ezüst 111.25. — Ca. k. arany 5.30.

TUDAKOZÓ INTÉZETI HIRADÓ.
(E rovatban egy-egy közlésért 20 kr. o. é. fizetendő.)
Kerestetik haszonbérbe egy jó zongora.
Többrendbeli cseléd alkalmazást keres.
Egy igen szép vasbölcső jutányos áron eladó.
Egy önálló lakház haszonbérbe kerestetik.
Felelős szerk. és kiadó-tulajd.: **Börkey Imre.**

Menetrende a os. kir. szab. tiszavidéki vasut-társaság 1868. évi mártius 1-től kezdve további rendelésig.

I. Bécs és Pestről Kassa felé.

	óra	percz	napr.	óra	percz	napr.
Bécs	ind.	8	—	7	45	reggel
Pest	"	6	31	5	19	este
Czegléd	"	9	49	8	4	este
Szolnok	"	10	57	9	17	éjjel
Püsp.-Ladány	"	1	33	d. u.	1	3
Debreczen	"	3	5	"	3	48
Nyiregyháza	"	4	33	"	6	24
Tokaj	"	5	31	este	8	9
Miskolcz	"	7	24	"	10	46
Kassa	érk.	9	56	"	1	51

II. Bécs és Pestről Arad felé.

	óra	percz	napr.	óra	percz	napr.
Bécs	indulás	8	—	este		
Pest	"	6	31	reggel		
Czegléd	"	9	34	"		
Szolnok	"	10	42	"		
Mező-Túr	"	12	17	d. u.		
Csaba	"	2	43	"		
Arad	érkezés	4	40	"		

III. Bécs és Pestről Nagy-Várad felé.

	óra	percz	napr.	óra	percz	napr.
Bécs	indulás	8	—	este		
Pest	"	6	31	reggel		
Czegléd	"	9	49	"		
Püspök-Ladány	"	2	5	d. u.		
Berettyó-Ujfalu	"	3	14	"		
Nagyvárad	érkezés	4	31	"		

IV. Kassáról Pest és Bécs felé.

	óra	percz	napr.	óra	percz	napr.
Kassa	ind.	5	21	regg.	12	1
Miskolcz	"	7	55	"	3	20
Tokaj	"	9	37	"	5	50
Nyiregyháza	"	10	39	"	7	33
Debreczen	"	12	19	délb.	10	26
Püsp.-Ladány	"	1	57	d. u.	12	39
Szolnok	"	4	43	"	4	39
Czegléd	érk.	5	46	este	5	55
Pest	"	8	40	"	8	56
Bécs	"	6	—	regg.	6	36

V. Aradról Pest és Bécs felé.

	óra	percz	napr.	óra	percz	napr.
Arad	indulás	10	15	d. e.		
Csaba	"	12	7	délb.		
Mező-Túr	"	2	27	d. u.		
Szolnok	"	4	20	"		
Czegléd	érkezés	5	31	este		
Pest	"	8	40	"		
Bécs	"	6	—	reggel		

VI. Nagy-Váradról Pest és Bécs felé.

	óra	percz	napr.	óra	percz	napr.
Nagyvárad	indulás	10	27	d. e.		
Berettyó-Ujfalu	"	11	50	"		
Püspök-Ladány	érkezés	12	58	d. u.		
Czegléd	"	5	46	este		
Pest	"	8	40	"		
Bécs	"	6	—	reggel		

A vasúthoz csatlakozó postakocsik menetrende:
Nagyvárad-Kolozsvár. Indulás Nagyváradról naponkint este 6 óra 30 perczkor. Érkezés Nagyváradra naponkint reggel 6 óra 40 perczkor. (7—8 utas fõlvétele mellett.)
Nyiregyháza-Beregszász. Indulás Nyiregyházáról naponkint reggel 7 órakor. Érkezés Nyiregyházára naponkint este 4 óra 50 perczkor. (3 utas fõlvétele mellett.)
Nyiregyháza-Szatmár-Nagybánya. Indulás naponkint este 6 órakor. Érkezés naponkint este 9 óra 45 perczkor. (3 utas fõlvétele mellett.)
Kassa-Lõcse-Kézmárc. Indulás Kassáról naponkint éjjel 12 órakor. Érkezés Kassára naponkint éjjel 12 óra 10 perczkor. (3 utas fõlvétele mellett.)
Kassa-Munkács-Sziget. Indulás Kassáról naponkint éjjel 11 óra 45 perczkor. Érkezés Kassára naponkint éjjel 1 órakor. (3 utas fõlvétele mellett.)
A közállomásokról indulás ideje a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menet-rendben van kimutatva.

HIRDETÉSEK.

(54) 6—4 **A FOGFÁJÁS**
minden neme, valamint a fogak és száj mindenféle betegsége ellen általában, megérdemli dr. Popp bécsi fogorvos **Anatherin-szájvize***) hogy minden enemü bajok ellen magasztalva hirdett szereknek eleje téve ajánltassék. Ezen szájviz nem csak enyhítõleg és gyógyítõlag hat mindazon betegségekb, melyek a fogakban és szájrészekben mint szájszivacs, daganat, fogínygyulladás, ideges és csúzos fájdalom, csontredv vagy skorbut sokfélefép fellépnek; hanem azok megszüntetése után, e szer folytonos használata által, visszatérésök is biztosan megátoltatik, s a fogaknak, valamint a száznak oly tartós egészséget és üdeséget kölcsönöz, a mi, fájdalom, napjainkban mind jobban gyérülni látszik. Azért ezen Anatherin-szájviz már igen sokakra nézve ép oly biztos, mint nélkülözhetlen õvszerré lett, s azzá fog válni mindazonkál, kik azt az említett, rendszerint igen fájdalmas bajok valamelyike miatt használni kényserültek. Azonfelül csaknem 15 évi tapasztalás szól eme jeles tulajdonságairól ezen szernek, mely már Európán kívül is rég elterjedt, s a legmagasb társas körökben is elismerõleg méltányoltott és otthonossá lett.
*) Kapható Nyiregyházán: Reich B., Pavlovits I. keresk. és Baresay gyógyszerárában. Debreczenben: Borsos gyógyszerárában és Csanak József fûszerkereskedésében. Nagyváradon: Janky Antal, Huzella A. és Knorr uraknál. Nagy-Károlyban: Jelinek gyógyszer. Bõszõrményben: Lányi M. Nagy-Bányán: Papp S. gyógyszer. Szinyér-Váralján: Gerber gyógyszer. Zilah: Weiss gyógyszer. Somlyó: Ruszka Ign. és Társa. Tokaj: Kröczer Ágoston gyógyszerésznél.

Legujabb és legjobb szerkezetû AMERIKAI VARRÓGÉPEK
6 havi részletfizetésre kaphatók alulirt irodában, hol azokon varni minden vevõ díjmentesen tanulhat. — Megjegyzendõ, hogy három hónap alatt a megvett gép kicserélhetõ vagy visszaadható. (88) *9
A tudakozó és közvetítõ iroda Nyiregyházán.

Pecsenyebor igen finom zamatu s jóízû
Bihar-Csaholyi pecsenyebor nagy és kis cseber számra alulirtnál kapható Nyiregyházán.
Diecz Lajos
üveg- és porcellán-kereskedõ.
(137) 3—3

BIZTOSÍTÁSI FELHIVÁS!
A „VICTORIA“ biztosító társaság igazgatósága KOLOZSVÁROTT.
Alulirt „Victoria“ biztosító társaság Nyiregyházi ügynöke levén, ezennel tisztelettel ajánlja magát mindenféle tûzbiztosítások eszközésére.
Biztosíthatók pedig e társaságnál tûzkar ellen: mindenféle lakházak, gazdasági épületek, kastélyok, templomok, tornyok, azokban a harangok, gyárak, mûhelyek, azok felszerelvényei, készletek, gyártmányok stb. — bútorok, árucikk-raktárak, gazdasági készletek, magtárban gabona, szalmás gabona, takarmány, szétá, mindenféle baromállomány bennégés ellen.
A biztosítási díjak a lehető legolcsóbbra szabvák; egyszerre több evre kötött biztosításoknál különös kedvezések engedtetnek.
A „Victoria“ egyike levén a legfiatalabb biztosító intézeteknek, igyekezni fog jó hírnevét a kártérítések alkalmával is méltányosság, igazság és gyors fizetés által megalapítani.
Feladmányi iver ingyen adatnak; mindenféle felvilágosítások és utasítások a legszivesebb készséggel szolgáltatnak.
Nyiregyházán, július 24-én, 1868.
(143) 0—2
Börkey Imre.

SULIGULI SAVANYUVIZ
feltünõ olcsó áron
ládája 3 fr. 20 krajczárjával
kapható (144) 3—1
Maár Adolfnál
Nyiregyházán.
Figyelmeztetés
minden korbellek, de leginkább öreg korban élõkhöz. (142) 3—2

Alulirtoknak az orvosi téreni hosszab bûvárkodás után sikerülvén egy oly biztosan ható gyógyszer feltalálni, (mint azt az alább közölt nyilatkozatok s újabb megrendelések tanusítják) mely a tüdõguta, tüdõhurut, mellhõrgés, mellégés, szivdobogás, fulladás vagy nehéz lélekzetvételnél, kezdõdõ vagy kifejlett mellvízkórnál, hosszú ideig tartó hideglelésbõl származni szokott testi felpuffadás vagy vízkór-rai hajlamnál, lép és máj túltengésnél s daganatnál sikeresen használható s a legmakacsabb köhõgést is rögtön megszünteti, — különösen használható azonban a ragacsos flegma fel nem köhõgõetés esetében öregeknél, kik leginkább tavasszal és õszszel szoktak kitéve lenni a tüdõguta, tüdõszellõhûdésnek (Schleimschlag) s a hektikárai hajlamot is eltávolítja.
Bátorkodom tehát a n. é. közõnséget ismételve arra figyelmeztetni, hogy az említett gyógyszer könnyebb használat végett pilula — labdacs — alakban készítim, melybõl 100 darab saját pecsétemmel üvegben lepecsételve s használati utasítással ellátva. Debreczenben Várad-utca 2131-ik szám alatt alulirtnál, Telegdi Lajos könyvkereskedésében, Rotschnek Emil gyógyszerárában, továbbá Werfer Károly könyvkereskedésében Kassán, Kornstein János urnál Ungvárott kapható s utófizetés mellett is megrendelhetõ. Ára egy üvegcsének vagyis 100 darabnak 3 fnt o. é. Írásbeli megkeresésre egyéb bajokban is orvosi tanácsommal szivesen szolgálók.
Debreczenben, július havában, 1868.
Ócsvári Ede m. k.
orvos és azülész, Debreczenben,
a m. kir. term. tud. s több tud. társulatok r. tagja.

A „FEHÉR LÓ“
czimû
SZÁLLODÁT (141) 3—2
DEBRECZENBEN
ujabban berendeztem és a szobákat telegraphokkal ellátam; legfõbb gondot fordítok a konyhára, pinczére, gyors és pontos kiszolgálásra; s bizton reménylem, hogy t. cz. vendégeim, mint eddig, ugy jövõben is, legnagyobb meglepedéssel hagyandják el mindig szállodámat.
Továbbá van szerencsém a t. cz. utazó közõnségek értesíteni, hogy f. é. július 1-tõl kezdve
a debreczeni vasuti állomáson levõ
VENDÉGLÕT
szintén átvettim, s hol a kiszolgálat minden tekintetben ugyanaz leend, mint a fent említett szállodában.
Számos látogatást és pártfogást kér
Frohner Bernát
a „Fehér ló“ szálloda és a vasuti vendéglõ bérloje.